

Årg 23 Nr 1 2013

S:t Olof

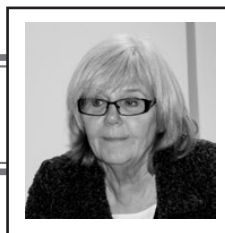
Medlemsblad för Torshälla hembygds-
förening S:t Olofs Gille

Foto: Janett Eriksson

Snödroppen (*Galanthus nivalis*) är en av de bäst kända arterna av snödroppssläktet i familjen amaryllisväxter. Den är en av de första blommorna som visar sig på våren.
Snart är det dags!

Åldermannen har ordet

”Snön ligger vit på taken...” ja, att vi har riktig vinter har nog inte undgått någon. Det finns dock en stor tröst och det är att det kommer en vår. Dagarna blir längre och vi har nu gått in i fastan.

Fastan varar 40 dagar och att det skulle vara just det antal dagar fastställdes på 800-talet. Fastan är en förberedelseperiod för påskan. Egentligen har vi just klarat av ”för-fastan”, som kom till under 500-talet. Den är en förberedelseperiod inför förberedelseperioden inför påsk! Förfastan är en tvåveckorsperiod som avslutas med askonsdagen, som i år var onsdagen den 13 februari. Dagarna före är fastlagssöndagen, blåmåndagen och fettisdagen. Det finns även andra namn på dessa dagar, svart- fläsk- eller rosenmåndagen och vita tisdagen.

Förfastan var tiden för kalas då man med ett rejält festande tog farväl av vardagen och gick in i fasteperioden. Ordet ”fastlagen”, som i fastlagssöndagen och som avslutar förfastan, har sitt ursprung i ordet fastelavert som betyder ”kvällen före fastan”. Alltså är fastlagen fastans raka motsats. Att vi börjar äta stora bullar fyllda med marsipan och grädde när fastan inleds är helt bakvänt. Dessa bakverk ska vi alltså starta att äta nio veckor före påsk och sluta på fettisdagen.

Att fettisdagen också kallades för vita tisdagen kommer bland annat av färgen på maten, eftersom det var den sista dagen då man fick äta ägg eller mjölk. Man frosade då på vitt bröd och mjölk, föregångaren till våra ”semlor”.

Påskrisets historia är också intressant. Det hade i begynnelsen inga vackra fjädrar och var inte till för att pryda och pynta hemmet. I stället var traditionen att husfadern skulle piska husfolket på långfredagen för att påminna dem om hur Jesus blev torterad. Detta övergick så småningom till piskning gjord på skämt men tanken var ändå en påminnelse om bakgrunden till fastan.

Källan till ovanstående är en bok som heter ”Tradition och Liv” utgiven av Verbum. En bok som beskriver våra traditioner och dess historia.

På vårt årsmöte den 11 mars kl 18.30 gör vi avkall på fastan och bjuder på smörgås och kaffe. Dessutom får vi uppleva lite historia. Välkommen!

Iha

Julmarknaden 2012

Årets julmarknad blev en kall historia, – 17 grader, brrrr. Vi fick därför ha all försäljning inomhus men det gick bra det också. I år hade vi, för första gången, försäljning av julblommor och halmsaker. Det blev populärt bland våra besökare. Dessutom sålde vi julkransar från Marianne Andersens blomsterhandel. Dessa kransar gick åt som smör i solsken (fast det var så kallt). Här ser du en liten bildsvit från Bergströmska gården den andra advent.

Fr.v. Iha Frykman, Pia Fall och Janett Eriksson står beredda att börja försäljningen av blommor och halmsaker.

*Text: Janett Eriksson
Foto: Hans Eriksson*

Tomten, Christer Åslund, har laddat godiskorgen. Snart kommer barnen.

Krubban i stallet hade gjorts i ordning av Kerstin Stenberg och Christina Åslund

Frida och Fredrik Grönberg

Torshälla Nya Folkskola byggdes år 1900. En av lärarna som tillträdde sin tjänst i den nya skolan var Fredrik Grönberg.

Fredrik Grönberg

Han var född 1871 i Jungs socken i Skaraborgs län och växte upp på en lantgård. Sin hembygd glömde han aldrig utan hade i hela sitt liv kontakt med sin släkt och sin fädernebygd.

Ett av bevisen på detta är den brudkrona, som han och Frida skänkte till kyrkan i Jung, för att bäras av de brudar som var hemmahörande i Jungs församling.

Ett annat bevis på hans förankring i sin hembygd är att han och Frida, som saknade arvingar och andra band i Torshälla, valde sitt sista vilorum i den Grönbergska familjegraven på Jungs kyrkogård.

För ett par år sedan besökte jag Frida och Fredriks grav när jag var i Jung för att forska i trakten där min släkt på min farmors sida har bott sedan slutet av 1500-talet.

Som lärare var Fredrik Grönberg av den gamla skolan, mycket sträng och fordrande. Frida däremot, som var min lärarinna i storskolan hade ett mjukare sätt att undervisa på. Hon var trots sitt vekare sinnelag en duktig lärarinna som vi barn tyckte om. Vi var hennes sista klass före pensioneringen. Under dessa år var hon ganska sjuklig. En termin hade vi en vikare, annars var det Fredrik som hade gått i pension 1933, som ofta vikarierade för henne.

Fredrik Grönberg var förvisso en kunnig lärare men som hade sina egna metoder att undervisa oss elever på. Ett sätt var att sätta pekpinnen i bröstet på den som skulle svara och att man då inte alltid kunde svara på frågan kan man förstå. Dessbättre återkom Frida i regel efter några dagar och skolarbetet kunde fortsätta som vanligt.

När vi slutade skolan 1937 tackade hon hela klassen för att vi hade haft förståelse för hennes situation under de sista åren. Hon tackade särskilt pojkarna,

Frida Grönbergs avgångsklass 1937. Bernt nr 5 fr. vänster i övre raden.

Här är namnen på hela klassen.

Övre raden: Torsten Lundkvist, Frida Grönberg, Arne Jonsson, Lennart Lindblom, Bernt Pettersson, Karl-Gustav Mörlin, Alex Hultqvist, Lennart Larsson, Ingemar Ström, Stig Andersson.

Nedre raden: Marianne Gustafsson, Inga-Britt Jansson, Lisa Johansson, Britta Öhman. Inga Olsson, Marianne Olsson, Maj-Britt Jansson.

utan vars stöd hon sade sig inte ha orkat tiden ut.

Innan jag framhåller Fredrik Grönbergs stora förtjänster inom olika verksamheter i Torshälla måste jag beröra något, som upprörde många torshällabor.

Den 29 oktober 1929 kunde man läsa en lång artikel i tidningen FOLKET med rubriken;

"En tråkig affär inför Torshälla stads skolråd"

Det var föräldrarna till tre barn som anmäler Fredrik Grönberg för att ha varit

alltför hårdhänt mot deras barn. Som exempel nämns att Grönberg blivit så uppretad över att en 10-årig pojke inte kunde avstava ett ord rätt, att läraren ryckte bort en hårtest från pojkens huvud så hårt att det uppstod ett sår.

Grönberg hade också en annan metod att inpränta kunskaper i barnens huvud. En 11årig flicka, som egentligen borde gått i hjälpklass, var särskilt utsatt. Med sin ringförsedda hand knackade han flickan i huvudet att det uppstod 5 à 6 bulor per dag.

Frida och Fredrik Grönbergs vackra villa vid Bergsgatan nära kyrkan och skolan.

”Hr Grönberg försäkrar med skärpa att hans handlingar dikteras av ren välvilja med barnen. Han menar väl och vill hjälpa dem att sköta sig och sina studier” Så kanske det var, men han kunde inte alltid behärska sitt häftiga humör.

Bland saker som Fredrik Grönberg ordnade kan nämnas ett skolbibliotek och en gymnastiksal.

Gymnastiksalen med sina ribbstolar kommer jag väl ihåg, vi hade gymnastik en gång i veckan. Om det var fint väder

tog Frida med oss till Nyby Hage där vi spelade brännboll.

Fredrik Grönberg var en i staden betrodd man. År 1907 invaldes han i stadsfullmäktige där han under flera år var sekreterare. År 1917 valdes Grönberg till rådman och tillhörde magistraten och rådhusrätten till 1945 då de upphörde.

Från 1909 till 1953 var Fredrik Grönberg föreståndare för Torshälla och Nyby Bruks Föreläsningssällskap. Han var

själv en duktig föreläsare där han berättade om sina resor till främmande länder. Under sommarlovet företog de som regel någon resa. En resa som Frida gärna berättade om i klassen var deras besök i det heliga landet, som hade gjort ett stort intryck på dem båda. Detta var före 1948 då staten Israel bildades och förhållandena var annorlunda än nu.

Det var till stor del Fredrik Grönbergs förtjänst att så många intressanta föreläsare kom till Torshälla. Föreläsningarna

hölls på Folkets Hus och samlade som regel stor publik.

Populärast var forskningsresanden Sten Bergman, som vid flera tillfällen besökte Torshälla och berättade om sina sträpsrika resor. Många minns ännu hans kraftfulla stämma när han beskrev sin och hustrun Dagnys resor till tropiska länder. De besökte även kyligare områden som Kamchatka, där de färdades med hundsläde.

Familjerna Bergman och Grönberg umgicks även privat vilket kan förklara att Sten Bergman ofta kom till Torshälla och föreläste. Vid några tillfällen kom Sten Bergman även till skolan och hälsade på.

Fredrik Grönberg var även en duktig sångare vars välljudande stämma kunde höras i Torshälla kyrkokör.

Frida Grönberg var också politiskt aktiv. Hon satt med i flera nämnder bl.a. fattigvårdsnämnden där hon 1916 var en drivande kraft vid tillkomsten av det nya ålderdomshemmet nära skolan.

Hon var ordförande för föreningen FKPR, som står för Föreningen Kvinnlig Politisk Rösträtt. Det var ett antal självständiga kvinnor, som propagerade för att den kvinnliga rösträtten skulle genomföras. År 1921 genomfördes som bekant den kvinnliga allmänna rösträtten och föreningen kunde upphöra.

Efter Fridas död 1945 gifte Fredrik om sig med Sigrid, änka efter fabrikör Carl Nyström. Fredrik Grönberg dog 1964, 93 år gammal.

Text och foto: Bernt Pettersson

Den Grönbergska familjegraven på kyrkogården vid Jungs kyrka i Västergötland.

Kvarteret Holmen

Huset till vänster i bild kommer att rivras men skall tills vidare användas till förvaring av byggnadsmaterial. Den delen är byggd 1873.

I Kvarteret Holmen kommer nu 57 lägenheter att byggas, fördelade på tre huskroppar. Husen förses med hiss och får ett trivsamt läge med grönska, vatten och promenadstråk in på husknuten. Detta kommer att ge de boende goda möjligheter till rekreation och avkoppling.

Enligt Torshälla fastigheter ska kvarteret Holmen i Torshälla utvecklas till en miljöstadsdel som bygger på ekologisk, social och ekonomisk hållbarhet.

Stadsdelen/kvarteret skall präglas av modern formgivning av fasader och färgsättning. Hänsyn skall dock tas till Riksintresset och den industriella karaktär som råder i området med anor från 1200-talet. Smarta energilösningar skall minimera energianvändningen.

Rivningen av de gamla byggnaderna påbörjades i december och nu kan vi se att en förändring är på gång i kvarteret. Grävsopor och jordhögar gör detta tydligt.

I vår när tjälen går ur marken kommer arbetet med grunderna att påbörjas och inflyttning beräknas till våren 2014.

Förutom dessa tre punkthus räknar Riksbyggen med att så småningom uppföra 22 bostadsrätter inom samma område.

Här är första rivningen gjord av det gamla industrihuset.

Vi följer bygget i kommande S:t Olof.

Text och foto: Janett Eriksson

Besök från Eskilstuna stadsmuseum

Under december och januari började Anne Andersson och Susanne Cassé från Eskilstuna stadsmuseum att inventera museets föremål på Bergströmska gården. Eskilstuna stadsmuseum har haft en del antikviteter utplacerade hos oss. Nu ska vi tillsammans göra en grundlig genomgång av vad som skall tillhöra Bergströmska gården framöver. Det finns bl.a. en hel del föremål från Spånga gård som i fortsättningen ska tillhöra hembygdsgården, inte stadsmuseet.

Vid besöken har vi även fått tillfälle att gå igenom gårdens egna museiföremål som funnits i skåp och lådor och få vissa daterade. Anne undersökte noggrant möbler och prydnadsföremål. Vi fick också lära oss hur man gör rent gamla föremål samt bästa förvaringsätt.

En av Anne Anderssons favoriter var denna blomsterurna i jugendstil. Enligt hembygdsgårdens inventarieförteckning är detta en urna i blå emalj med en höjd av 26 cm. Den har tillhört Anna Lindskog och är en gåva till föreningen från släktingen Maria Pettersson.

Susanne Cassé framför textilsåpet i allmogerummet. Anne Andersson undersöker ett tennföremål. Här var det bomullsvantar som gällde.

Text och foto: Janett Eriksson

Om Storgatans affärer på 1930-talet

Här nedan presenteras en nostalgisk vandring på Storgatan. Det är Elof Maxe som några årtionden senare ser tillbaka på 1930-talets Torshälla. Det är inte lätt att hitta fotografier från södra delen av Storgatan men här nedan finns ett som är taget runt förra sekelskiftet. Jag tror nog att ni känner igen en del av byggnaderna, men mycket är rivet.

Bild från Storgatan runt förra sekelskiftet.

Huset direkt till höger (endast knuten och ett plank syns) är Garvare Söderlings gård och därefter nr 16, Erikssons tobakshandel. Bagare Andersson i nr 17 har en kringla hänger utanför porten.

Till vänster ser vi mejeriet vid nuvarande Storgatan 9. Därefter, på nuvarande Storgatan 11, låg senare Bäckes speceriaffär. Längst ner i bild syns gamla Konsum

Här följer Elof Maxes berättelse:
De som varit med och minns den livliga kommers som förekom i affärerna utmed Storgatan, dröjer sig nog med saknad kvar vid den tiden. Visserligen var då mejeriet och kvarnarna igång och gjorde

att en mycket köpstark publik kom hit från den kringliggande landsbygden och Mälaröarna. Nu ligger den stora silon vid hamnen och slukar allt det spannmål som ivriga bönder med motordrivna fordon matar in i den.

Då och då kommer en skuta och fyller sitt skrov. Var den kommer ifrån och vart den går är inte många som vet.

Visserligen hyste inte staden på den tiden mera än knappa 2000 innevånare men fast siffran nu närmar sig 8000 är nog problemen för sin utkomst större i dag för många affärsidkare än det var för de som hade sina bodar utmed Storgatan, på den tiden.

Om man för omkring femtio år sedan började gå härs och tvärs på Storgatan och tittade in i alla affärer med början från söder finna vi Nr 6 Slaktare Hagströms butik (hörnet Järnvägsgatan - Ruths gränd) där det fanns det mest aptitretande urval av kalvkött, fläskkottletter och korv i många olika variationer som lockade till köp.

Nästa steg förde till Garvare Söderling vid Ståhles Gränd där det gick att tillhandla sig traskor, handskar, läder och fotsackar för droskor och mjölkskjutsar. På samma sida i Nr 16 fanns Erikssons Tobakshandel sedermera Putt-Julles. I Nr 17 hade Bagare Andersson bageri och brödbutiken var belägen vägg i vägg med Sara Svenssons Sybehörsaffär. Högst upp under taket på Nr 17 hade Fotograf Schulerius sin jättestora kamera uppställd och denna kom till flitig användning då en kamera på den tiden var en stor sevärdhet. Tvärs över gatan låg Kindgrens Speceriaffär, som var en av de största efter gatan, ty han hade flera expedit. På den andra sidan stod Carl Anjou till tjänst med prima varor och de finaste delikatesser. Där Konsum tills-

vidare ligger fanns krogen och Brännvinsmagasinet där Källarmästare Kollén residerade. På gaveln i detta hus hade Anna Lindskog sin Cigarraffär och en skylt i Byxhörnet omtalade att det fanns Hotell en trappa upp. Närmaste granne till Anna Lindskog var Hanna Larssons lilla speceributik.

I hörnhuset vid ån och Stora Bron fanns Moje Sjökvists Beklädnadsaffär som sedermera efterträdades av Skobutiken. Där fanns även rum för Sörmlandsbanken och Forsmans 15-öres Basar. Vid den andra sidan av brofästet, i Lill-Jans krog, hade Hilmer Larsson inrett ett hypermodernt skomakeri. Detta fanns i den ena halvan av lokalen och i den andra hade han sin skoaffär. Där kunde de finaste resårskor och galoscher inköpas.

Den södra gaveln på Lill-Jans krog kan även sägas vara ett sorts handelsföretag, ty där annonserade alla Torshällabor om vad de ville bli av med. Det var allt ifrån hundvalpar, hantverksprodukter till sjögående båtar av alla slag.

I Byxhörnet i det hus där möbelcentralen håller till hade Grosshandlare Åkerstrand etablerat sig och där kunde göras affärer av de mest skilda slag. Åkerstrand var ständigt sysselsatt på "kontoret" medan affären och kunder handhades av Ernst Jonsson, även kallad Munter på grund av sitt gemytliga sinnelag och alltid glada humör. Ernst Munter var den skickligaste i Torshälla att göra strutar. Nästan allt såldes i strutar ända från snus och sirap till Malaga Russin.

Då man kommit så långt som till Byxhörnet var den halva delen av Storgatan tillryggalagd och det är med saknad som man konstaterar att alla dessa företag är borta med vinden.

I början var det sagt att detta med säkerhet beror på det lättvindiga sätt det numera går att förflytta sig till andra orter och där göra, vad man tror, goda affärer. Men det är inte utan att man tänker många gånger att utbytet blir något liknande det som det blev för den rika frun i staden. Hon lät spänna för häst och vagn och kusken fick köra henne till grannstaden där hon tillhandlade sig en knippa morötter. Det gjorde hon enkom för att de röda grönsakerna var 2-öre billigare per knippa.

Kunden hos Åkerstrands bestod till stor del utav de bönder som vistades i Staden där de väntade på att komma i tur för att få sin spannmål mald i Stora Kvarnen eller Ali Fors Kvarn. Dessa kvarnar malde dygnet runt och mjölet som maldes var av god beskaffenhet. Som båda kvarnarna var s.k. tullkvarnar såldes det förtullade mjölet till billigt pris och kommersen var stor.

Ett affärsföretag som inte får glömmas var det som bedrevs på trottoaren utanför Åkerstrands vid Byxhörnet. Där tronade fru Pettersson eller Knäckgumman. Hon hade öppet när alla andra affärsföretag hade stängt.

I hennes korgar och lådor fanns ett stort sortiment av 5-öres limpor och 6-öres rågsiktskakor. Hon hade också *Studenter*,

Bild från Kvarntorget

Holländare samt *Munkar* från Bagare Nordström samt Torshälla Knäck (egen tillverkning). Hon sålde också världens godaste kola som hette Ho Ka Da Do. Den hade kokats ihop i Torshälla Karamellfabrik (Torshälla Konfektyr AB) utav Tinus Fagerström efter ett mycket hemligt recept.

En fortsättning av promenaden kommer i nästa nummer av S:t Olof.

Text: Elof Maxe, Janett Eriksson

Foton: Eskillskällan och Lennart Carlssons samling

Bygdeband

I Sveriges hembygdsföreningar pågår ett arbete med att lägga in uppgifter i Bygdeband. Detta är en gemensam databas och därmed skapas en unik kunskapsbank. I Bygdeband blir detaljerade beskrivningar om gårdar, platser och personer nu tillgängliga när allt material digitaliseras och publiceras på internet.

Nu är det inte bara hembygdsföreningarna som får glädje av uppgifterna. Bygdeband blir ett unikt sätt att sprida information om hembygden och göra den tillgänglig för andra. Idag pågår det digitalisering i 400 hembygdsföreningar.

År 1793 upprättade lantmätaren Hans Graf en ägarkarta över fastigheterna väster om Torshällaån, som då var den egentliga staden. På östra sidan fanns vid den tidpunkten endast Stadskällaren och Krusgården. I Torshälla stad bodde då c:a 630 personer på 100 gårdar.

Vi har nu kommit så långt i Torshälla hembygdsförening att de 100 gamla gårdarna från Grafts karta finns dokumenterade i Bygdeband. Här hittar man beskrivningar, berättelser, bilder samt alla kyrkobokförda personer på respektive gård mellan åren 1782 - 1896.

I ett tidigare nummer av S:t Olof presenterades de som huvudsakligen arbetat med detta. Det är Lilian Andersson, Bernt Pettersson samt Eva-Lena Jonsson som dokumenterat och registrerat. Dessutom har vi fått hjälp av andra aktiva

medlemmar samt alla de skrifter som finns över Torshälla.

När arbetet med det gamla Torshälla är klart fortsätter vi att dokumentera och digitalisera Nyby Bruk samt Mälarbaden. Därefter kommer vi till det ”moderna” Torshälla, öster om ån.

Hur gör du då om du vill ta del av uppgifterna i Bygdeband?

Du hittar alla dokument under adressen www.bygdeband.se. Det är gratis att söka i Bygdeband.

Du klickar på kontakta oss och följer instruktionerna.

När du fått ditt lösenord är det bara att söka sig fram till den gård du är intresserad av.

Välj: plats (gård)

Ange: Torshälla tätort eller Torshälla församling

Klicka: Visa på karta, samtliga registrerade gårdar anges på kartan. Du kan förstora kartan så att du lättare ser gårdsnummer och gatunamn.

Klicka: symbolen och läs mer.

Om du funderar över något, vill lägga till, ändra eller få en uppgift införd, kontakta oss på e-post: sanktolofsgille@gmail.com.

*Text: Jan-Erik Kling,
Janett Eriksson*

Årsmöte den 11 mars 2013, kl.19.00 i Kvarnen

Från klockan 18.30 kommer Björn Maxe att visa film från Torshälla.

Vi bjuder på kaffe och goda smörgåsar.

Dagordning:

1. Mötets öppnande
2. Mötets stadgeenliga utlysande
3. Parentation
4. Godkännande av dagordningen
5. Val av ordf. och sekr. för mötet
6. Val av två protokolljusterare tillika rösträknare
7. Verksamhetsberättelse
8. Ekonomisk berättelse
9. Revisorernas berättelse samt fastställande av balans- och resultaträkning
10. Ansvarsfrihet för styrelsen
11. Förslag till arbetsplan för 2013
12. Budget för 2013
13. Val av ålderman för 2013
14. Val av 3 ordinarie styrelseledamöter och 1 suppleant för 2 år
15. Val av 2 revisorer och 1 ersättare för 1 år
16. Val av ombud till Södermanlands Hembygdsförbund
17. Val av valberedning
18. Fastställande av årsavgift 2014
19. Motioner
20. Övriga frågor
21. Avslutning

Varmt välkommen!

Styrelsen

Övrigt

**Den 30 mars, på Påskafton,
deltar hembygdsföreningen i
Torshälla konstrunda.**

**Vi har då textiltställning på
Bergströmska gården.
Öppet mellan 11-16.
Välkommen!**

**Barnkulturdagarna pågår i
Torshälla under vecka 21.
Då kommer barn från klass 1-3
till Bergströmska gården och får
lära sig mycket om lin, gamla
verktyg samt branden 1798.**

**Veckan avslutas med ett
blomstertåg från Östra torget
till Holmberget.**

**Nu har vi den nya boken om
Harriet Ebeling**

**Köp den till ett
förmånligt medlemspris,
100 kronor**

**Torsdagar, mellan 14-16
har vi öppet på
Bergströmska gården**

Välkommen!

Torshälla Hembygdsförening S:t Olofs Gille

Styrelse:

Iha Frykman, ålderman..... tel 35 81 39
Jan-Erik Kling, v. ålderman..... tel 35 56 41
Berit Antonsson, skrivare..... tel 35 83 68
Janett Eriksson, v. skrivare..... tel 35 52 95
Hans Eriksson, gärdeman..... tel 35 52 95
Christina Åslund tel 34 30 06
Torbjörn Axner tel 35 50 35
..... mobil 070-600 60 70

Suppleant:

Gunbritt Eriksson..... mobil 076-251 74 29
Mikael Nyman tel 35 84 81

Museikommitté:

Styrelsen

Arkivkommitté:

Björn Maxe tel 35 50 43

Trädgårdskommitté:

Jan-Erik Kling tel 35 56 41

Aktivitetskommitté:

Christina Åslund tel 34 30 06

Kökskommitté:

Berit Antonsson..... tel 35 83 68

Redaktion S:t Olof:

Janett Eriksson, Bernt Pettersson,
Torbjörn Axner

Bergströmska gården Hembygdsgård

Lilla gatan 12, TORSHÄLLA
Telefon 016-35 50 76

Medlemsavgift: 100:- enskild, 150:- familj
Plusgiro: 26 81 47-6

Postadress: Torshälla Hembygdsförening
S:t Olofs Gille, c/o Berit Antonsson
Georg Nyströmsgatan 30, 644 30 TORSHÄLLA

E-postadress: info@sanktolofsgille.se

Hemsida: www.sanktolofsgille.se

Ur museisamlingarna

För några år sedan fick hembygdsföreningen ovanstående vackra lapptäcke från en medlem. Med täcket följde dessa rader:

" Hilma Alexandrie, född Hallborg 1861, sydde detta lapptäcke till sitt bröllop med Alexander Alexandrie år 1890.

Hilma var modist till yrket och använde sig av tygrester samt band från sin verksamhet när hon sydde täcket.

Hilma Alexandrie var farmor till Torshällas "renhållningstomte" Bosse Alexandrie samt till undertecknad.

Familjen Alexandrie har bott i Torshälla sedan 1935.

Britt-Marie Alexandrie"

Lapptäcket förgyller nu imperialsängen i Maria (Mia) Bergströms sovrum på övervåningen.

Hembygdsföreningen är mycket tacksam över gåvan.

Text och foto: Janett Eriksson